

Oplysninger om, hvorledes Publicum har været tilfreds med disse Retter paa andre Steder, og jeg har kun faaet een Beretning derom, at man i det Hele taget er overordentlig tilfreds med Alt, hvad der staaer i Forbindelse med disse Retter, baade fordi det er en hurtig og fordi det er en billig og fornuftig Afgjorelse af alle disse Sager. Der siges ogsaa, at tusinde af Sager, som ellers vilde være komne til de ordinaire Domstole, ere blevne afgjorte ved Forlig uden nogenstunde at komme til Rettens Paadømmelse. Da vi alle rede her i Landet med saa stort Held have indført Forligelsescommissioner, saa vil jeg antage, at en Handels- og Søfartsret i en betydelig Grad vil kunne bidrage til en saa heldig Afgjorelse, som det jo unægtelig er i alle Stridsspørgsmaal, nemlig ved Forlig istedet for ved Dom.

Jeg skal nu paa det Bedste anbefale Sagen til den høitærede Justitsministers Overveielse, indtil Thinget igjen samles, og jeg er da overbevist om, at vi til meget stor Gavn og Tilfredshed for Handelsstanden og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, vilde see en saadan Lov kaldet til Live til næste Aar. Skulde der ibrigt være Bemærkninger at gjøre fra nogen af de ærede Medlemmer, som maaskee ikke tidligere have sat sig ind i disse Sager, skal jeg asvente disse og for Dieblicket indskrænke mig til, hvad jeg her har yttret.

D. Müller: Det forekommer mig dog, at det er et temmelig urimeligt Forlangende af de 2 ærede Medlemmer, at Thinget skal tage en Beslutning i denne Sag. Ved „Beslutning“ forstaaer man dog i Almindelighed en

Tilkiendegivelse, hvorved man afgjør Noget eller binder Nogen; men ved en saadan Beslutning, som her foreligger, afgjøre vi ikke Noget eller binde Nogen, og det forekommer mig derfor, at det i Formen ikke er ganske rigtigt, om vi her vedtage en saadan Beslutning. Man vil vel sige, at en saadan Beslutning altid vil have sin Værdi som en Meningsstilkiendegivelse, men i den Henseende forekommer det mig dog ogsaa, at man maa have nogen Betænkelse. Jeg tænker mig, at de fleste ærede Medlemmer have, ligesom jeg, opfattet sig det Spørgsmaal, om vi virkelig kjende disse Forhold saaledes, at vi tør have en afgjort Mening derom; jeg for mit Vedkommende drister mig virkelig ikke dertil. Der stöder i denne Forsamling kun eet æret Medlem af Handelsstanden; han mener, at det er godt for Handelsstanden at have en saadan Domstol; han henvender sig til en Forsamling, hvor der, foruden ham, ikke sidder en eneste Handlende. Det Naturlige vilde formeentlig have været, at han havde fremsat dette Spørgsmaal i en Forsamling af Kjøbmænd. Det ærede Medlem har nemlig under en anden Sag, Næringsagen, omtalt, at han ved et derunder hørende Spørgsmaals Afgjorelse havde tænkt paa at sammenfalde alle Handlende, tiltale dem og forlange deres Udtalelse over Sagen; det forekommer mig meget rimeligere, om det ærede Medlem havde valgt denne Bet. Jeg troer nemlig, at en Udtalelse fra Handelsstanden vil have en ganske anden Betydning ligeoverfor Regjeringen ved et saadant Spørgsmaals Afgjorelse end en Udtalelse herfra (Tschering: Det haaber jeg ikke!); men naturligvis kan intet Medlem af denne Forsamling vide, hvilken Bægt Regjeringen vil lægge paa en saadan Udtalelse.